

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

02 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte –Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 10 februarie 2021, în cauza penală în privința lui,

Tifoi Alexandr xxxx, născut la xxx,
originar și domiciliat satul xxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 27.10.2020-26.11.2020;

Instanța de apel: 14.12.2020-10.02.2021;

Instanța de recurs: 29.04.2021 – 02.06.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Briceni din 26 noiembrie 2020, *Tifoi Alexandr* a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.186 alin. 2 lit. c), d), 187 alin. 2 lit. e), f) Cod penal și s-a stabilit pedeapsa, după cum urmează:

- în baza art.186 alin. 2 lit. c), d) Cod penal - sub formă de închisoare pe un termen de 1(un) an 6(șase) luni,

- în baza art.187 alin. 2 lit. e), f) Cod penal- sub formă de închisoare pe un termen de 5(cinci) ani.

În temeiul art.84 alin.1 Cod penal pentru concurs de infracțiuni, s-a stabilit cumulul parțial de pedepse, în mărime de 5(cinci) ani 6(șase) luni.

În temeiul art.85 alin.1, art.87 alin.1 Cod penal, pentru cumul de sentințe, s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară, astfel încât pedeapsa finală stabilită fiind de 5(cinci) ani 7(șapte) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat din contul lui Tifoi Alexandr în beneficiul lui Rusu Nicolae suma prejudiciului material cauzat de infracțiune în cuantum

de 1200(o mie două sute) lei și de 1350(o mie trei sute cincizeci) euro sau echivalentul acestei sume în valută națională, care urmează a fi convertită conform ratelor de schimb valutar stabilite de BNM în ziua recuperării prejudiciului.

Acțiunea civilă a Anei Iacuboi s-a lăsat fără soluționare și s-a explicat dreptul părții vătămate de a înainta o asemenea acțiune în ordinea procedurii civile.

Cerința privind cheltuielile judiciare pentru dispunerea și efectuarea expertizei medico-legale și psihiatrico-legale, în cuantum de 1206(o mie două sute șase) lei, s-a respins, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a reținut că, la data de 07.08.2020, în perioada de timp de la ora 11.00 și până la ora 17.00, Tifoi Alexandr, având intenția de a sustrage bunurile altei persoane, a pătruns, prin acces liber, în casa de locuit ce aparține lui Rusu Nicolai, situată în raionul Briceni, satul Balasinești, de unde, pe ascuns, în scop de profit, a sustras 5000 euro, care conform cursului BNM la data de 07.08.2020 constituie echivalentul sumei de 98350 lei și 1000 lei, astfel cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă de 99350 lei.

Acțiunile lui Tifoi Alexandr au fost încadrate de către prima instanță, în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal - sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot Tifoi Alexandr, la 15.08.2020, aproximativ la ora 09.20, având intenția de a sustrage bunurile altei persoane, a pătruns în locuința cet. Iacuboi Ana, situată în raionul Briceni satul Corjeuți, unde, în scop de profit, în mod deschis, aplicând violența nepericuloasă asupra ultimei, a sustras de pe pat bani în sumă de 1000 lei, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu considerabil în mărime de 1000 lei.

Acțiunile lui Tifoi Alexandr au fost încadrate de către prima instanță, în baza art.187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal - sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- procurorul în Procuratura raionului Briceni, Gherman Ion, care în motivare a invocat ilegalitatea sentinței în partea respingerii cheltuielilor judiciare în valoare totală de 1206 lei. A solicitat casarea sentinței rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, cu dispunerea încasării de la

Tifoi Alexandr a cheltuielilor judiciare în sumă 1206 (una mie două sute șase) lei.

- avocatul Lavric Andrei în interesele inculpatului Tifoi Alexandr prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi decizii prin care: pe epizodul (*art.186 alin.2 Cod penal*) din 07.08.2020 privitor la furtul din casa de locuit ce aparține lui Rusu Nicolai, în valoare de 5000 euro, să-i fie aplicată lui Tifoi Alexandr o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 ore; pe epizodul din 15.08.2020 privitor la sustragerea banilor din locuința lui Iacuboi Ana (*art.187 alin.2 Cod penal*), a recalifica infracțiunea comisă în temeiul art.186 al.2 lit. c) Cod penal și a-i aplica lui Tifoi Alexandr o sancțiune sub formă de muncă neremunerată în mărime de 200 ore.

În baza art.84 alin.1 Cod penal prin cumul parțial de faptei a-i aplica lui Tifoi Alexandr o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 230 ore.

În baza art.85 alin.1, 87 alin.1 Cod penal prin cumul de sentințe a-i adăuga parțial la pedeapsă prin noua sentință pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Edineț sediul Briceni din 24.06.2020 aplicându-i o pedeapsă unică în mărime de 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

3.1 În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că:

- prin prisma art.227 alin.2) pct.5) Cod de procedură penală consideră că cheltuielile în valoare de 1206 (una mie două sute șase) lei, reprezintă cheltuieli judiciare suportate la efectuarea acțiunilor de urmărire penală, care potrivit art.229 alin.1) și 2) Cod de procedură penală urmează a fi suportate de către Tifoi Alexandr care a fost recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c),d) și art.187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal.

3.2 În motivarea cererii de apel avocatul Lavric Andrei a invocat că:

- Tifoi Alexandr este învinuit de organul de urmărire penală în comiterea faptei prevăzute de art.186 alin.2 lit. c), d), art.187 alin.2 lit. c), f) Cod penal.

- partea vătămată Iacuboi Ana, a declarat instanței: în acea zi a primit pensia și a pus-o pe canapea (divan), după care a ieșit din casă pentru o perioadă de timp. Când a revenit în casă a văzut că banii au dispărut, și-a dat seama că este cineva în casă, în altă cameră la depistat pe Tifoi Alexandr care se ascundea, ultimul a îmbrâncit-o lovind-o în piept și a fugit;

- partea vătămată nu a văzut faptul sustragerii banilor de către Tifoi Alexandr, doar la depistat în locuință după faptul sustragerii

banilor;

- Tifoi Alexandr s-a ascuns, mizând pe faptul că nu va fi văzut, va evita orice contact cu victima.

- în cazul în care Tifoi Alexandr consideră că săvârșește sustragerea pe ascuns, iar, în realitate, acțiunea de luare i-a fost observată sau înțeleasă adecvat de alte persoane, nu există temeiuri de a-i califica fapta ca sustragere deschisă;

- în momentul sustragerii banilor din casa lui Iacuboi Ana, făptuitorul Tifoi Alexandr era convins că acționează pe ascuns, proprietarul nu se află în domiciliu și nu este văzut de nimeni;

- la momentul când Iacuboi Ana l-a depistat pe Tifoi Alexandru, fapta furtului era deja consumată, ultimul fiind în posesia și dispoziția banilor sustrași;

- lipsește latura obiectivă a componenței de infracțiune de comitere a faptei prevăzute de art.187 alin.2 Cod penal, privitor la epizodul dat;

- persistă elementele infracțiunii de furt cu pătrundere în încăpere.

- faptul că inculpatul nu a dorit de a da declarații și, sau de a vorbi în instanța de judecată, este un drept procesual și nu necesită al califica în detrimentul inculpatului sau de ai agrava situația/fapta;

- pe parcursul examinării cauzei penale, în faza de urmărire penală, Tifoi Alexandr din start și-a recunoscut vina, a contribuit activ la descoperirea acesteia. La ultimul cuvânt inculpatul a declarat: „mai mult n-o să fac așa ceva și sânt decacord să lucrez ore”.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 10 februarie 2021, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Lavric Andrei în numele inculpatului Tifoi Alexandr. A fost admis apelul declarat de procurorul în Procuratura raionului Briceni, Gherman Ion, casată parțial sentința în latura încasării cheltuielilor judiciare, pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează. A fost admisă solicitarea procurorului și s-a încasat de la inculpatul Tifoi Alexandr în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 1078 (o mie șaptezeci și opt) lei. În rest au fost menținute dispozițiile sentinței primei instanțe.

4.1 *Instanța de apel a statuat că:* prima instanță corect a stabilit starea de fapt și just a calificat acțiunile inculpatului în baza art.186 alin.2 lit. c), d) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, comisă prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile părții vătămate, precum și

în baza art.187 alin.2 lit. e), f) Cod Penal, adică, sustragerea deschisă a bunurilor persoanei, săvârșită cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața persoanei agresate, cu cauzarea daunei considerabile.

Soluția primei instanțe de condamnare a inculpatului se bazează pe declarațiile părților vătămate Russu Nicolae, Iacuboi Ana, a martorilor Russu Galina, Patrașca Raisa, Banu Petru, Tifoi Parascovia, Niculica Veronica, Pasat Nina, Zaporojan Zinaida, precum și pe elementele de fapt dobândite din rezultatele acțiunilor procesuale efectuate pe caz, anexate la materialele cauzei penale, cercetate în prima instanță, și verificate suplimentar și în ședința instanței de apel.

Instanța de apel a considerat că este motivată și justă concluzia primei instanțe, care a motivat, că vinovăția inculpatului Tifoi Alexandr în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal - sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața persoanei agresate, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, rezultă din probele cercetate, inclusiv procesul-verbal de audiere a bănuitului Tifoi Alexandr din 15.08.2020 (f.d.160, vol. I), din care reiese, că Tifoi Alexandr a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate și s-a căit, a comunicat că a trecut pe lângă o casă cu o poartă de aluminiu. El a deschis poarta, a intrat în ogradă. A văzut că în ușa casei este o cheie și este pusă o mătură în ușă. Tifoi Alexandr a deschis ușa, a intrat într-o odaie a casei. Acolo, pe pat, a depistat bani într-un portmoneu. La un moment dat, a auzit cum striga stăpâna. El s-a ascuns într-o tindă. Stăpâna a intrat în casă. Când stăpâna casei a intrat în tindă, l-a văzut pe Tifoi Alexandr. I-a zis să-i restituie banii. Ea l-a apucat de cămașă, a împins-o și a fugit, procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 15.08.2020 (f.d.164, vol. I), cu planșa fotografică anexată la procesul-verbal (f.d.165-169, vol. I), în care Tifoi Alexandr a arătat că a intrat în casa din satul Corjeuți printr-o anumită ușă. În odaia prezentată, pe pat, el a găsit un portmoneu din care a extras banii, ulterior pe care i-a sustras. A mai indicat că a luat bani și dintr-o sacoșă aflată tot pe acest pat. Apoi, a indicat la tinda unde s-a ascuns și unde a îmbrâncit-o pe stăpâna casei, procesul-verbal de audiere a învinuitului Tifoi Alexandr din 15.08.2020 (f.d.175, vol. I), potrivit căror învinuitul a declarat că recunoaște vina lui imputată, se căiește de cele săvârșite, susține pe deplin declarațiile oferite în calitate de bănuit și ceva suplimentar de adăugat nu are.

În urma evaluării probelor integrale a probelor cercetate, instanța de apel a considerat că probele administrate pe cauză în acuzarea inculpatului, cercetate atât în ședința primei instanțe, precum și

verificate suplimentar în ședința instanței de apel, corespund cerințelor stipulate de art.101 Cod de procedură penală, sânt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând deplin vinovăția lui Tifoi Alexandr în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.2 lit c), d) și 187 alin. 2 lit. e), f) Cod penal, după cum a stabilit prima instanță, în deplină măsură.

Instanța de apel a conchis că prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.2 Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal, iar ținând cont de circumstanțele reale și personale, just stabilindu-i inculpatului o pedeapsă prevăzută de legislator sub formă anume de închisoare, cu respectarea prevederilor legale.

Reieșind din circumstanțele stabilite pe caz, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a numit inculpatului Tifoi Alexandr pedeapsa sub formă de închisoare, pedeapsa fiind în limitele prevederilor legale, pedeapsă care la părerea instanței de apel, este echitabilă faptei infracționale săvârșite, fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și instanța consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, care nu este la prima abatere, careva temeuri de modificare a sentinței în latura calificării, cât și pedepsei, după cum solicită apelantul nefiind stabilite.

Instanța de apel a considerat că nu pot fi reținute afirmațiile invocate de avocat privind dezacordul parțial cu sentința instanței în ce privește calificarea faptei și mărimea pedepsei definitive stabilite inculpatului, că în momentul sustragerii banilor din casa lui Iacuboi Ana, făptuitorul Tifoi Alexandr era convins că acționează pe ascuns, proprietarul nu se află în domiciliu și nu este văzut de nimeni, deoarece sunt declarative în circumstanțele stabilite pe caz și s-a constatat din probele cercetate, că inculpatul a comis infracțiunea anume de jaf, ultimul când a fost depistat de victimă a lovit-o cu pumnul și a împins-o, aplicând astfel violență nepericuloasă pentru victimă, astfel că Tifoi Alexandr a văzut victima și nu se poate de constatat că ultimul acționa pe ascuns, temeii de recalificare a acțiunilor inculpatului nefiind stabilite.

Referitor la solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de apel a ajuns la concluzia privind admiterea apelului procurorului privind încasarea de la inculpatul Tifoi Alexandr a cheltuielilor pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară

psihiatrică nr.202037A0252 din 07.10.2020.

Instanța de apel a indicat, că potrivit modificărilor operate prin Legea nr.316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, a fost exclus alin.(2) art.143 Codul de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul bugetului de stat.

A considerat că este eronată concluzia primei instanțe privind respingerea solicitării procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 1206 lei, deoarece expertiza judiciară în speță de după 09.02.2019 a fost efectuată la cererea organului de urmărire penală în conformitate cu prevederile art.142 alin.(1) Cod de procedură penală și urmează a fi puse în sarcina inculpatului.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului prin care invocând incidența *pct. 6*, a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri.

5.1 În susținerea recursului avocatul a invocat că:

- nu este decacord cu calificarea faptei și mărimea pedepsei definitive stabilite;

- partea vătămată nu a văzut faptul sustragerii banilor de către Tifoi Alexandr, doar la depistat în locuință după faptul sustragerii banilor. În speța dată, Tifoi Alexandr s-a ascuns, mizând pe faptul că nu va fi văzut, va evita orice contact cu victima;

- la momentul când Iacuboi Ana l-a depistat pe Tifoi Alexandru, fapta furtului era deja consumată, ultimul fiind în posesia și dispoziția banilor sustrași;

- în cazul în care Tifoi Alexandr consideră că săvârșește sustragerea pe ascuns, iar, în realitate, acțiunea de luare i-a fost observată sau înțeleasă adecvat de alte persoane, nu există temeiuri de a-i califica fapta ca sustragere deschisă.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului Vlas Elena în numele inculpatului menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs.

Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat.

În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de 8 procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect, se reține că recursul este fondat în drept pe art. 427 alin. (1) *pct. 6*) Cod de procedură penală potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (pct. 5. din decizie).

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârii contestate, care ar fi esența erorilor concrete de drept și a circumstanțelor că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (pct. 5.1 din decizie).

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (pct. 5.1 din decizie), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4.1 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor

de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe cercetate în ședința judiciară și consemnate în procesul verbal. și anexate la dosar, inclusiv prin procesul-verbal de audiere a bănuitului Tifoi Alexandr din 15.08.2020 (f.d.160, vol. I), din care reiese.

Colegiul penal observă că, toate probele au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel indicând argumentat și detaliat motivele pentru care a respins versiunile și dovezile apărării, concluzionând în mod argumentat că, toate probele administrate la caz demonstrează prezența în acțiunile inculpatei a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal - *jaful, adică, sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața persoanei agresate, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, rezultă din probele cercetate* (pct. 4. din decizie).

Totodată, soluția instanței de apel coroborează și cu jurisprudența națională, în sensul că, obiectul material al sustragerii se consideră bunurile care la momentul săvârșirii infracțiunii nu-i aparțin făptuitorului, nu sunt proprietate a lui și care se afla în posesia proprietarului. Astfel, se consideră sustragere luarea ilegală și gratuită a bunurilor din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia. Ca sustragere deschisă a bunurilor altei persoane, se consideră fapta ce se derulează în prezența proprietarului, unor persoane străine, făptuitorul fiind conștient ca persoanele prezente înțeleg caracterul ilegal al acțiunii lui, indiferent de faptul că ele au întreprins ori nu careva măsuri de curmare a acestor acțiuni. Jaful se consideră consumat din momentul în care făptuitorul, intrând în posesia ilegală asupra bunurilor altei persoane, obține posibilitatea reală de a se folosi și a dispune de acestea la dorința sa (Hotărârea Plenului CSJ a RM din 28.06.2004, nr.23 - Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor, pct. 1, 2, 4, 23).

Prezența împrejurărilor enunțate, în speță și în acțiunile infracționale ale inculpatului, este demonstrată concludent prin probele administrate la caz.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță.

Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o

acuzatie penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei (pct. 5.1 din decizie).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 10 februarie 2021, în cauza penală în privința lui *Tifoi Alexandr xxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **01 iulie 2021**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana